

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-207/19-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja SIOL d.o.o., Margaretska 3, Zagreb, kojeg zastupa [redacted] odvjetnica u Zagrebu, [redacted] protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, R. F. Mihanovića 9, koju zastupa predsjednik vijeća [redacted], radi utvrđivanja mjerodavnog tržišta, na sjednici održanoj 26. rujna 2019.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Poništava se odluka Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-01/18-03/02, URBROJ: 376-11-19-24 od 22. veljače 2019. u dijelu kojim je tužitelj SIOL d.o.o., Margaretska 3, Zagreb određen operatorom sa značajnom tržišnom snagom na tržištu veleprodajnog završavanja poziva u vlastitoj javnoj telefonskoj mreži koja se pruža na fiksnoj lokaciji.“

II. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženice u točki I. izreke je utvrđeno da je mjerodavno tržište veleprodajnog završavanja poziva u vlastitoj javnoj telefonskoj mreži koja se pruža na fiksnoj lokaciji, podložno prethodnoj regulaciji., a u točki II. je, među ostalim, i tužitelj određen jednim od operatora sa značajnom tržišnom snagom na tržištu veleprodajnog završavanja poziva u vlastitoj javnoj telefonskoj mreži koja se pruža na fiksnoj lokaciji.

Tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom traži poništavanje točke II. odluke tuženice (čl. 22. st. 2. t. 1. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS).

Tužitelj u tužbi prvenstveno ističe da on isključivo pruža uslugu tranzita dolaznog telekomunikacijskog prometa između dva operatora, da nema vlastitu javnu telefonsku mrežu koja se pruža na fiksnoj lokaciji te da nema ni jednog krajnjeg korisnika. Stoga tvrdi da ne omogućava uslugu veleprodajnog završavanja poziva u svoju mrežu. Pretpostavlja da

prilikom donošenja pobijane odluke tuženik nije primjenjivao mjerila primjenom kojih se prema članku 55. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.– dalje u tekstu: ZEK, Zakon) procjenjuje značajna tržišna snaga operatora. Tvrdi da ni prema Preporuci Europske komisije od 9. listopada 2014. ne bi mogao biti utvrđen operatorom sa značajnom tržišnom snagom. Stoga predlaže poništiti točku II. pobijane odluke.

Tuženik u odgovoru na tužbu tvrdi da je jasno obrazložio da je za određivanje operatora sa značajnom tržišnom snagom na mjerodavnom tržištu relevantno postojanje potpisanog ugovora o međupovezivanju, a da nije relevantno da operator ima korisnike kao i vlastitu telefonsku mrežu. Tvrdi da je ovaj pristup primijenio primjenjujući Smjernice za analizu tržišta i ocjenu značajne tržišne snage na temelju regulatornog okvira EU-a za elektroničke komunikacijske mreže i usluge Europske komisije. Navodi da se analiza tržišta provodi uzimajući u obzir sadašnju situaciju na tržištu kao i predviđanja razvoja tržišta u razdoblju do završetka postupka slijedeće analize mjerodavnog tržišta. Nadalje navodi da je postupak analize mjerodavnog tržišta, kao i proglašenje operatora sa značajnom tržišnom snagom, proveden u skladu s člancima 52. do 54. ZEK-a, sve kako je obrazloženo u osporavanoj odluci. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženice (čl. 33. st. 2. ZUS-a).

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa proizlazi da je tuženica provela postupak analize tržišta veleprodajnog završavanja poziva u vlastitoj javnoj telefonskoj mreži koja se pruža na fiksnoj lokaciji. Utvrdila je mjerodavno tržište veleprodajnog završavanja poziva u vlastitoj javnoj telefonskoj mreži koja se pruža na fiksnoj lokaciji te operatore sa značajnom tržišnom snagom na tom tržištu. Među operatorima koji su proglašeni operatorima sa značajnom tržišnom snagom na tržištu veleprodajnog završavanja poziva u vlastitoj javnoj telefonskoj mreži koja se pruža na fiksnoj lokaciji nalazi se i tužitelj.

Navodi tužitelja da nema vlastitu telefonsku mrežu ni krajnje korisnike, niti u svojoj mreži završava pozive već da isključivo pruža uslugu tranzita dolaznog telekomunikacijskog prometa između dva operatora, nisu od utjecaja na zakonitost rješenja poništenje kojeg tužitelj traži. U predmetnom slučaju tužitelj ne osporava da ima potpisan ugovor o međupovezivanju što tuženik smatra relevantnim za određivanje operatora sa značajnom tržišnom snagom na mjerodavnom tržištu, a ima li tužitelj korisnike i vlastitu telefonsku mrežu za tuženika nije relevantno.

Iz spisa proizlazi da je tuženik navedenu odluku donio nakon provedene rasprave, zatraženog mišljenja Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja te uvažavajući primjedbe Europske komisije. Tuženik i sam obrazlaže i navodi da je primijenio Smjernice za analizu tržišta i ocjenu značajne tržišne snage na temelju regulatornog okvira EU-a za elektroničke komunikacijske mreže i usluge Europske komisije kojima je navedeno da će tijekom analize tržišta u skladu sa člankom 16. Direktive 2002/21/EZ državna regulatorna tijela provesti strukturu i evaluaciju mjerodavnog tržišta u relevantnom razdoblju s obzirom na njegov budući razvoj, time da je relevantno razdoblje, razdoblje do sljedećeg preispitivanja.

S obzirom na sve navedeno, ovaj sud je ocijenio da tuženik nije povrijedio zakon tužitelju na štetu proglašavajući ga operatorom sa značajnom tržišnom snagom na tržištu veleprodajnog završavanja poziva u vlastitoj javnoj telefonskoj mreži koja se pruža na fiksnoj lokaciji.

Slijedom svega navedenoga, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučeno je kao u izreci ove presude i odbijen tužbeni zahtjev.

Odluka o objavi presude u „Narodnim novinama“ temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 26. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. iur., v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštení službenik

Tanja Nemčić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	7.10.2019. 10:00:37	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/19-01/100	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-19-3	spis	0

d2341034